

OPVOEDINGSPROJECT

Beknopt pedagogisch project van het College van het Eucharistisch Hart te Essen.

1. HET COLLEGE ALS LEERGEMEENSCHAP

Dit is onmiskenbaar onze eerste opdracht: de volledige ontplooiing van de intellectuele capaciteiten van de aan ons toevertrouwde leerlingen.

Onze einddoelstelling: iedere leerling die bij ons afstudeert moet zonder veel problemen universiteit of hogeschool kunnen afsluiten. Ondanks bepaalde vervlakkingstendensen in de maatschappij willen we ons niveau absoluut behouden, de leerling intellectuele honger blijven geven.

Naar de leerling toe zijn we op drie gebieden actief:

a) Kennisoverdracht

Basisinzichten en vaardigheden bijbrengen, die essentieel zijn voor een waardevol bestaan, die complementair zijn en die niet los van elkaar kunnen gezien worden.

Componenten van kennis zijn:

verbaal-literair: o.a. de grote waarde van Latijn wordt benadrukt

exact-wetenschappelijk

menswetenschappelijk

muzisch-artistiek

ethisch-religieus

In de onderscheiden leervakken kunnen verschillende componenten aan bod komen.

Naast de zuivere leerinhouden willen we het aloude begrip humanitas in ere houden en via allerlei kanalen onze leerlingen vertrouwd maken met onze reusachtige culturele erfenis, met alle waarden en soms ook onwaarden die er achter zitten.

b) Denkhouding aanleren

Een afstuderende retoricaan moet een logische gedachtegang kunnen ontwikkelen, en deze in klare bewoordingen kunnen formuleren. De leerling moet op allerlei manieren leren denken: exact, kritisch, gedifferentieerd, met zin voor menselijke werkelijkheid.

c) Andere attitudes

- inzet: leren werken, zich leren inspannen

- stiptheid, respecteren van uren, afspraken, tijdlimieten

- orde en nauwkeurigheid, o.a. op gebied van notities, schoolagenda, werkstukken, scripties, boekbesprekingen

- zelfstandigheid: o.a. het leren plannen op korte en lange termijn

d) Het is de grootste zorg van alle personeelsleden om deze doelstellingen te bereiken.

2. HET COLLEGE ALS LEEFGEMEENSCHAP

a) 1. Openheid en gemoedelijkheid.

Op de allereerste plaats wordt van iedereen op het college een positieve geest verwacht. Opdat alle betrokkenen zich goed zouden voelen, streven wij naar een open en ongedwongen, eerlijke sfeer, waarin veel plaats is voor humor, sportiviteit en vriendschappelijkheid.

b) 2. Aandacht voor iedereen, zeker voor de zwaksten.

We zijn er niet alleen voor de leerlingen die meekunnen, we zijn er ook, en op een bepaalde manier vooral, voor degenen die problemen hebben. We moeten op zoek gaan naar het honderdste schaap. Het gaat er hier niet om de leerling die deze studies niet aankan ten allen koste bij ons te willen houden. Het gaat er wel om:

- de leerling die het aankan, maar het voorlopig niet waarmaakt te ontdekken, erin te geloven en te ondersteunen. Er zijn voorbeelden genoeg van leerlingen die laat wakker worden.
- de leerling die het op familiaal of sociaal vlak moeilijk heeft, of die karakterproblemen heeft, of in een soort paria-situatie is terecht gekomen, te ontdekken en te ruggeleunen door luisterbereidheid, raad, en eventueel actief optreden.

c) 3. Duidelijke afspraken in verband met de omgangsregels.

Leerlingen zijn het vertrouwen dat we in hen stellen over het algemeen zeker waard. Dat we altijd eerste het goede in onze leerlingen zien mag ons niet naïef maken en doen veronderstellen dat alles zonder regels zal lopen. Afspraken moeten steeds opnieuw voorgehouden worden, opdat er geen willekeur of chaos zou ontstaan.

d) 4. Ontwikkelen van zin voor verantwoordelijkheid.

Eerst en vooral tegenover zichzelf. In verband hiermee kunnen onderwerpen zoals gezondheid, verslaving, hygiëne, verkeersveiligheid gebracht worden. Tegenover de maatschappij. In de klas, maar ook in hun omgang buiten de lessen moeten leerlingen opgevoed worden om met anderen om te gaan (sociale opvoeding). Verantwoordelijkheid tegenover de natuur.

e) 5. Stimuleren van creativiteit. Zowel door leraars als leerlingen gelanceerde creatieve initiatieven worden in de mate van het mogelijke ondersteund.

f) 6. Stimuleren van andere waarden.

Zin voor dankbaarheid, voor schoonheid en harmonie, voor soberheid en eenvoud, voor weerbaarheid, voor relatie- en liefdebekwaamheid, zin voor echtheid, voor het leven als gave en opgave, zin voor verdraagzaamheid.

3. HET COLLEGE ALS DIENSTBARE GEMEENSCHAP

1. Al het voorgaande kan pas lukken wanneer iedereen op school bereid is ook ten dienste van de andere te staan. Ook leerlingen kunnen elkaar vaak een helpende hand toesteken!
2. Als school moeten we ook in staat zijn de leerlingen te sensibiliseren voor de problematiek rond de Derde of Vierde Wereld. Een logisch gevolg hiervan is dat zij bij gepaste gelegenheden bij een of andere hulpactie zullen gevraagd worden.

4. HET COLLEGE IS EEN GEMEENSCHAP, GEGRONDVEST OP JESUS CHRISTUS

In deze tijd van secularisatie en post-modernisme wordt een van de doelstellingen van Alfonsus van Liguori, stichter van de redemptoristen, terug zeer actueel:

“Het apostolisch werk van de congregatie wordt gekenmerkt door dienstbetoon aan mensen en groeperingen die arm zijn wat hun verhouding tot de Kerk en hun menselijke situatie betreft.”

Men kan ook van onze jeugd zeggen dat ze opgroeit in een menselijk moeilijke situatie, waar het onze plicht is om naast haar te staan, en met haar mee op weg te gaan.

Zingeving is een opgave die niet kan onderschat worden. Deze zingeving begint op het zuiver-menselijk niveau, daar waar mensen elkaar op een goede manier ontmoeten. Maar elke menselijke ontmoeting is onvolmaakt, er blijft altijd een ervaring van tekort. Daarom moeten we bij de leerlingen de zin voor het mysterie, voor het geheim en de waarde van het leven, voor de niet op te lossen maar te stellen vraag naar tijd en eeuwigheid aansporen.

Een tweede stap is de vraag naar God, als Degene die uiteindelijk De zingever van heel die werkelijkheid zou kunnen zijn.

Een derde stap is het leren kennen en appreciëren van de persoon van Christus, die als geen andere de mens dicht bij God gebracht heeft.

Een laatste stap is het doen inzien dat dit geloof in een gemeenschap, de Kerk wordt beleefd. De Kerk met al haar gebreken is de gemeenschap van de zoekende en biddende christenen.

Dit alles gebeurt in een sfeer van groot respect

- voor de andere grote godsdienstige gemeenschappen, die zeker allemaal een grote bijdrage leveren in de grote menselijke zoektocht naar het Absolute.
- voor degenen die in God niet kunnen geloven, maar een eigen weg zoeken om het diepe en schone in het leven te vinden.